

Dame i gospodo,
Poštovane kolege,
Poštovani studenti,

Drago mi je što imam priliku da vam se obratim i da vas srdačno pozdravim. Posebno sam počastvovan što mogu da pozdravim naše drage kolege koji su penzionisani u ovoj, našoj kući, ili „SLUŽBI“ – kako svi mi to običavamo i volimo da kažemo. Želim vam dobrodošlicu i hvala vam što ste se odazvali našem pozivu.

Prizor koji vidim sa ove govornice je zaista jedinstven i lep. Čak je pomalo i dirljiv. A upravo nam je to bio cilj. Da na jednom mestu, u godini punoj simbolike, ali i u danu punom simbolike, okupimo više generacija. Naše današnje druženje je najbolji dokaz devize „zajedno smo jači“. Devize koja nam je pomogla da izdržimo u najtežim trenucima, da odolimo brojnim iskušenjima, i da izvršavamo složene zadatke čiji je primarni cilj bio i ostao bezbednost i dobrobit našeg naroda i naše države.

Siguran sam da vam je poznato da Bezbednosno-informativna agencija kao svoj dan obeležava 17. oktobar. Upravo toga dana, sada već davne 1899. godine, na zasedanju Narodne skupštine održane u Nišu, usvojen je Zakon o

dopuni i izmeni ustrojstva Centralne državne uprave, kojim su u Srbiji civilni bezbednosno-obaveštajni poslovi prvi put institucionalno organizovani. U okviru Ministarstva unutrašnjih dela formirano je Odeljenje za poverljive policijske poslove, sa zadatkom „da se stara za održavanje unutrašnjeg državnog poretka i opšte zemaljske bezbednosti“.

Ponosni smo na činjenicu što u ovoj godini obeležavamo važan jubilej – 120 godina postojanja srpske civilne bezbednosno-obaveštajne službe. Naše današnje druženje je samo jedan u nizu događaja kojima ćemo ovako važan jubilej obeležiti radno i svečano.

Takođe sam siguran da vam je poznato da je na današnji dan, 13. maja 1944. godine, pre tačno 75 godina, Odsek za zaštitu naroda prerastao u Odeljenje za zaštitu naroda (OZNU). Čuvena OZNA je u to vreme bila centralna kontraobaveštajna i obaveštajna služba, i na samom početku svog postojanja je iz razumljivih razloga bila organizovana na vojnom principu. Služba je kasnije menjala imena, ali je 13. maj nastavljen da se obeležava kao dan bezbednosti decenijama kasnije, sve do formiranja Bezbednosno-informativne agencije 2002. godine, i bio je jedan od najvažnijih i najomiljenijih datuma u našim karijerama, pa čak i u našim životima. Nije redak slučaj da se i dan danas, po

tradiciji, ali i iz pijeteta, ovaj dan pominje i čestita među starijim pripadnicima.

Naša služba zaista ima dugu i bogatu istoriju, na kojoj nam zavide i mnogo veće i jače službe od naše. Nikada nije bilo, pa ni sada nije lako obavljati posao pripadnika službe, ali je to uvek bio, a i sada je, častan i izazovan posao, samo za pojedince koji su ga dostojni.

Naše današnje druženje ima više važnih ciljeva. Pre svega, ovo je retka i jedinstvena prilika, a nadamo se da će takvih prilika biti i u budućnosti, da spojimo generacije koje su u naše temelje uložile godine i decenije svoga rada, sa generacijama koje tek stasavaju, i koje će nastaviti da koračaju istim, dobro utabanim putevima. Posebno je to značajno za našu mladost. Da razumeju da su na ovom mestu, između ostalog i zahvaljujući svojim prethodnicima i nasleđu koje im je ostavljeno na čuvanje. Isto tako je važno i da starije generacije vide da ima ko da ih nasledi, i da se uvere da njihova očekivanja neće biti izneverena, niti će njihovi rezultati biti prokockani. Još manje da će biti zaboravljeni. To što smo danas zajedno je najbolji pokazatelj kontinuiteta, jedinstva i sloge, za koje sam siguran da će nas i dalje krasiti.

Iskoristićemo naše druženje i da se prisetimo i poklonimo senima onih koji su u naše temelje uložili ono najdragocenije što su imali, svoje živote. Brojne

kolege koje su nažalost nastradale vršeći službene zadatke od nas zaslužuju najmanje toliko.

Potrudili smo se i da vam kroz projekciju dokumentarnih filmova koje ste imali prilike da pogledate, prikažemo barem delić onoga što je obeležilo naš rad u prethodne dve godine. Nadam se da su vam filmovi bili zanimljivi i da su vam približili atmosferu koja danas vlada u našoj službi. Ponosan sam zbog toga što se nalazim na čelu jedne ovakve institucije, i to pre svega zbog ljudi koji u njoj rade i koji su njeno najveće bogatstvo. Takođe sam ponosan i zbog toga što na mestu na kome se nalazim mogu makar malo da doprinesem boljitku i razvitku službe.

To naravno nije u prvom planu. Niko od nas nije radio, niti će raditi zbog zasluga i priznanja, već zato što je to bila i uvek će biti naša dužnost. Sveta dužnost prema našem narodu i prema našoj otadžbini.

Drage kolege, još jednom vam hvala na dolasku. Znajte da nam puno znači što ste danas sa nama.

Do nekog sledećeg, nadam se skorog ponovnog viđenja, svima vam želim puno zdravlja, kao i ličnog i profesionalnog uspeha.

Živela Srbija!